

Tillid til, end at han betegnede det som et Forsøg. Nu vil jeg tilstaa, at jeg ikke kan være enig med ham i, at et Forsøg helbigst vil være at anbringe paa dette Sted, thi der er andre Positioner i Larifen, der bedre kunne benyttes hertil, hvor det ikke gjælder om saa store Belsøb som her, idet det her dreier sig om en Indtægt af cirka 800,000 Rd., hvor med der skal experimenteres. Jeg synes, at dette er for stort til at gjøre Experimentet med, naar man ikke har mere Sandsynlighed for, at Experimentet vil lykkes, end den ærede Forslagsstiller har. Og, mine Herrer, jeg maa tillade mig stærkt at henlede Deres Opmærksomhed paa, at der er mere end Sandsynlighed for, at dette Forsøg fuldstændig vil mislykkes. Naaget jeg erkjender, hvad der kan tale derfor, og jeg navnlig erkjender Rigtigheden af, hvad den ærede Forslagsstiller har bemærket, at det for denne Vares Vedkommende meget ofte kan være Tilfældet, at den mindre værdifulde Vare kommer til at betale mere end den mere værdifulde, saa vil jeg dog bemærke, at dette jo er Noget, som den her tilfælles med en Del andre af vore Positioner. Det er denne Feil, der hæber ved Vægtsystemet, som vi i det Hele følge, og som vi efter al Sandsynlighed ville finde overveienende Betæneligheden ved fuldstændig at raade Bod paa ved denne Vare. Sagen er, at naar Uldvaren, som omfatte en meget stor Række af Gjenstande af særdeles forskellig Verdi, ikke skulle fortolbes efter Vægten, som det er let at komme efter, men derimod efter Verdi, saa forudsætter dette hos Toldpersonalet en Indsigt og Kundskab til disse Varers Beskaffenhed, og det forudsætter saadanne personlige Forhold, som ikke ret vel ville kunne findes. For at have et nogenlunde sikkert Skøn om en Uldvares Verdi ved Indsørfjelen, maa vedkommende Toldofficiant, ved hvem Indklareringen finder Sted, have en saa detailleret Kundskab til dens Beskaffenhed og Verdi, som man kun kan vente at finde hos dem, der ere Handelnde af Jaget, og ikke hos dem, man vil tage til Kontrolen. Selv en Mand, som har været Handelnde af Jaget, vil ikke kunne fyldestgjøre, idet Fabrikationens Udvikling er saa stærk, at det kun ved vedvarende at bestjæftige sig dermed er muligt at følge med Prisfluktuationerne. Dertil kan jeg endnu sige, at om man end kan vente at finde paa enkelte af de største Toldsteder Mænd, som i alt Fald tilnærmelsesvis kunne fyldestgjøre de Fordringer, der maa stilles til den Mand, der skal bestemme Tolden, maa det erindres, at vi have et Klareringsystem, som er ganske og aldeles eienDOMMELIGT for vort Land, idet nemlig saa godt som enhver lille Plads eller lille Rjøbstad, selv om den ligger inde i Landet, er forsynet med et Toldvæsen og kan forlange Varerne klarerede og Tolden betalt paa Stedet. De maa altsaa vide, mine Herrer, at naar et saadant System skal kunne gjenneføres, maa De forudsætte denne Kundskab ikke alene paa de enkelte større Toldsteder men

hos hele Toldopsynet i Landet; men det er jo klart, at dette er en Umulighed. Nu har den ærede Forslagsstiller villet stille nogle Korrektiver dertil, som skulde kunne lette det, og dertil hører for det Første, at han har henvist til de almindelige Bestemmelser, i Følge hvilke Toldvæsenet skal kunne forlange Taxation. Jeg vil nu hevede bemærke, at for at kunne komme til at forlange Taxation maa Toldvæsenet i det Mindste kunne have saa meget Rjendskab, at det kan bedømme, i hvilke Tilfælde en Taxation kunde kræves, og dette vil allerede forudsætte langt større Kundskaber i dette Forhold, end vi kunne vente at finde hos det. Det kan jo selvfølgelig ikke være Meningen, at enhver Indsørfjel af denne Slags skulde kræve Taxation; det vilde være aldeles umuligt. Men hvorledes finder man Taxationsmænd? Hvem kan paa disse Omraader navnlig have Indsigt i at bedømme disse Varers Verdi? Det maa være Rjøbmændene og varskellig Andre. Men ser De da ikke, at Rjøbmændene navnlig paa saadanne mindre Steder og ogsaa paa de større komme til at handle mod deres egen Interesse, naar de vurdere rigtig, at de ville have en meget stærk Fristelse til at anlæe Verdien for lavt? Derfor vil efter min Mening Verditaxationerne have overordentlig lidt at betyde i dette Tilfælde. Man har ogsaa henvist til, at Fakturaer kunde benyttes; det vil altsaa sige de Papirer, som vedkommende Rjøbmand fremviser til Bevis for, at Varerne have kostet ham det, der er angivet. Men jeg har tidligere ikke mødt Modsigelse her i Thinget, naar jeg har sagt, at det var almindelig bekjendt, at denne Fakturahistorie i alle de Lande, hvor man har saadan Verditold med største Lethed bliver omgaaet, og jeg kan tilføie, paa en saadan Maade, at selv den Bestemmelse, der er sat til af den ærede Forslagsstiller i Slutningen af Paragrafen om forhøjet Straf, slet ikke vil være virksom; thi det kan med Lethed ske paa en saadan Maade, at det er umuligt at opdage Svigen, idet nemlig de, der skulle vidne derom, ere i Udlandet, ikke ere til Stede. De ville derfor se, at disse Hjælpeidler ikke ville forlæe. Dertil kommer, at i mange Tilfælde ville de ikke kunne anvendes, saaledes f. Ex. i alle de Tilfælde, hvor Varerne indgaa paa mündtlig Anmeldelse som Retsegods og deslige, dernæst i en Mængde Tilfælde, hvor Varerne ere sammensatte af forskellige uldne Substanser, eller hvor det er forarbejdede Sager; i alle saadanne Tilfælde vil Anvendelsen af disse Hjælpeidler have den største Vanskelighed. Hvad jeg her har sagt, tror jeg, at jeg i det Væsentlige har sagt tidligere; men ved nærmere Overveielse af Sagen er det blevet mig klart, hvad der tidligere har været mig mindre klart, at der er et Forhold, som gjør det fuldstændig utiltraadeligt at indføre denne Beskatningsmaade; naar man vil beholde et af de vigtigste Hjælpeidler for Handelen af uldne Varer her i Landet, nemlig Kreditoplagsretten. Jeg veed ikke, om den